

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 352. Qualiter locator amovere possit conductorem à conductione,
quia domus locata eget reparacione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

ædes autem elocatae propter aëris puritatem & temperiem sunt commodiores, longè æquissimum sit à pacto tali recedere & conductorem expellere, quam uxorem perire. E contra negant Muller, loc. cit. citatiq[ue] ab eo; eò quòd verba adjecta contractibus significare aliquid debeant; multoq[ue] magis id procedere, si pactus tale iuramento firmatum sit. Quod adeò verum censet Carpzov. p. 2. c. 37. num. 7. ut si tutor res minoris locaverit, & de non expellendo conductorem ob usus proprios necessarios pactus fuerit, minor finita tutela stare teneatur tali pacto. Arg. l. 8. ff. de administ. tutor. Nihilominus etiam AA. lententia prioris hanc limitationem adjiciunt: nisi ex circumstantiis colligi possit, locatorum voluisse huic suo privilegio renunciare. Qualiter locatorum censi- ser ei tacite renunciasse; & hinc eo uti non posse, si post supervenientem usus proprii necessitatem exigit pensionem, & in contractu continuavit, magis communem esse, ait C. de Luca, de locat. & conduct. d. 20. num. 7. & d. 45. num. 6. citatis Trentac. l. 3. var. tit. de locat. resol. 4. n. 5. Corn. l. 2. conf. 103. n. 15. Barbos. in l. 3. C. b. t. n. 22. Caroc. Magon. &c. Idem tenet Lauterb. §. 44. citatis Mevio & Trentac. Unde etiam Muller. ait ad occurrentium huic incommodo consultum esse, in specie ei renunciare. Quod tamen ubi factum, non extendere se hujusmodi resignationem ad causum, quo conductor re conducta male uteretur; cum pacto extendente se ad hunc etiam casum, incitaret ad delinquendum conductor, afferit idem cum Stryck. de cauel. contract. secl. 2. c. 9. §. 37.

8. Dixi septimò: *Cui aliter de facio providere non potest*: si enim aliter commode necessitatē provideri potest, non est vera necessitas, ubi autem ea cessat, cessat etiam, quod causa illius inductum. Abb. in c. propter. b. t. num. 6. Muller. loc. cit. Sic itaque, ut idem, si ædes locatae ita sint ample & spatiose, ut locator & conductor simul cum familiis suis eas inhabitare possint, non possit conductor expelli. Contrarium tamen tenete Lauterb. b. t. §. 43. cum Christiano decis. 15. num. 5. & Trentac. l. 3. tit. de locat. resol. 4. num. 2. eò quòd dominus non teneatur stare in communī habitatione cum aliis. Sic etiam ad necessitatem urgentem, vi cuius expelli possit conductor, & res locata distrahi, spectat ex alienum, quod contraxit locator, solvendum, L. magis. ff. de reb. eorum, qui sunt sub iure. Muller. l. c. e. li tamen aliunde solvi potest, conductor expelli non potest. Mull. loc. cit.

9. Dixi octavo: *ut talem probatam*: locator si quidem necessitatem ad proprios usus allegatam probare debet, & non standum solo iuramento locatoris. Mull. loc. cit. cum Carpz. quin & si quòd ad hoc mendacius expulsus sit conductor, domusque alteri locata, ad interesse primo conductori præstandum & de criminis stellionatis locator conveniri potest, l. 3. de stellion. Muller. loc. cit. quin &, ut idem, cum Hahn. de conduct. expell. ante fin. locat. thes. 67. petere potest, ut in rem conductam remittatur. Porro quod hic dictum de expulsione ob dictam necessitatem locum habet in eo, cui res locata ad longum tempus: non tamen locum habebet, dum à pluribus res locata, ita ut, si unus ex illis propter necessitatem, quam is solus patitur, expelli nequeat conductor; cum is solus rem non locaverit, nec sit illius dominus in solidum. Lauterb. §. 45. Muller. l. c. remittens ad Carpz. p. 2. decis. 137. num. 12. & seq. Sed neque colo-num prædiū rustici propter necessarios usus pro-

prios locatoris ab eo expelli posse, tenet Muller. loc. cit. citatis Sichard. ad l. 3. C. b. t. (qui tamē, ut notat Lauterb. §. 44. id dicit de colono partario ejusque heredibus,) Caroc. de locat. p. 4. quæst. 22. num. 35. Hahn. ad Wefenb. b. t. n. 25. contrarium tenentibus. Trentac. l. 3. de locat. resol. 4. num. 12. Carpzov. p. 2. c. 37. def. 6. Studiosis quoque competere privilegium, ut in hoc expelli nequeat, ait Rebuff. de privil. scholar. privil. 3. Ripa ad l. 1. ff. solut. matrim. & alii apud Muller. loc. cit. contrarium tenente Lauterb. §. 43. & Hahnio dicente, frustra illos arrogare privilegium hoc, cùm nullibi id eis concessum legatur, & contrarium constet experientiā.

Quæst. 352. Qualiter locator amovere possit conductorem à conductione, quia domus locata eget reparatione?

1. R Esp. Si domus necessariō corrigenda, id est, reparanda, quā reparatione tempore locationis non egebat, idque fieri nequeat, nisi exceedat conductor, hæcque probata sint, potest locator illum etiam invitum expellere; vel in totum, si tempus locationis tempore reparationis expirerit; vel tantum pro tempore reparationis durans, si ea perfecta, adhuc supertest ex tempore locationi constitutum. Ut hæc sumuntur ex c. propter. b. t. L. & hæc. ff. b. t. l. 3. C. b. t. cuius dispositionis justissima ratio fundatur in gravi damno locatoris. Si enim ei ædes reparatione egentes non licet reparare, submoto tantisper conductorē, sine cuius submotione reparatio fieri nequiret, facile concidere possint aut reddi ad inhabitandum omnino inuidles cum magno damno locatoris, dum id, quod facilis alias negotio & exiguis sumptibus expediri poterat, postmodum novam constructionem magnasque expensas requirat. Unde etiam, si inquinilus locatorum volentem reparare ædes impedit, potest hic de turbata possessione conqueri juxta, l. 11. de vi & zu armat. habetque etiam dominus ædium paratum interdictum uti possidetis. l. 3. §. 3. ff. uti possidetis. Muller. loc. cit. lt. n. cum Hahn. de conduct. expelli. thes. 69.

2. Dicitur autem primò: *necessario corrigenda*: non enim propter refectionem non necessariam expellendus conductor, sed solum propter necessariam, qualis esset, si non facta reparatione periculum esset, ne dominus corrueret. Lauterb. §. 47. Muller. loc. cit. juxta l. 35. b. t.

3. Dicitur secundò: *qua reparatione non egebat tempore locationis*: si enim tunc ædes laborarent tali vicio, propter quod ad eas reparandas expelli poterat conductor, & illud sciebatur à locatorē, tenebitur hic ad omne interesse præstandum & damna inde orta resarcienda conductori id ignorantis; cum juxta l. 2. ff. si quis cantionib. necessitas, in quam quis volens se conjectit, nemini patrocinari debeat; & ita tenet Azo ad l. 3. C. b. t. Cygnus ibid. n. 1. Pirh. b. t. num. 14. Muller. loc. cit. Secustamen esse, si vitium & ruina ex eo immensis priùs post contractum magis detegatur & sepe prodat, ait Muller. l. c. citatis Baldo in cit. l. 3. n. 13. in fin. & Caroc. tr. de locat. p. 4. qu. 23. n. 15.

4. Dicitur tertio: *idque fieri nequeat, nisi conductor excedat*: si enim reparatio fieri possit conductorē pergitte inhabitate, is invitum expellendus non est; isque integrum mercedem solvere tenetur, et si hæc reparatio fiat cum aliquo ejus incommodo, l. 27. ff. b. t. Barbos. ad l. 3. C. b. t. Lauterb. §. 47.

5. Dicitur quartò: *& haec probata sint: necessitatē enim illam, antequam expelli possit conducedor, locator probare debet adhibitis architectis, quorum arbitrio Judex fidem adhibere debet.* Muller. loc. cit. cum Hahn. loc. cit. thes. 70. Porrò reparata domo, inquilinus in pristinam locationem le remitti jure petere, & ad eum remittendum locator cogi potest, facta pro rata temporis, quo non inhabitavit, remissione mercedis. Gl. margin. in l. 3. ff. uti possidetis. v. cum inquilinus. Pirk. b. t. n. 14. Muller. loc. cit. Lauterb. §. 47. citans Molin. Barbos. Franzk. &c. cessante enim causa expulsoris, pristinum habitandi jus reviviscit ad tempus usque conventum. Quod verum est, si, ut dixi, aboluta reparatio superest adhuc tempus locationis constitutum; secus, si hoc interea elapsum, ita ut tunc locator illud extendere non teneatur pro rata temporis, quo conductor caruit inhabitatione, et si, ut Pirk. loc. cit. cum Azor. pro rata illa locator remittere debeat mercedem. Ut etiam, si per illam reparacionem (intellige, tempore locationis necdum elapsi) ædium usus redditus sit minus idoneus, merces minuenda videtur, l. 27. ff. h. t. & è contra augenda, si usus redditus commodior. Muller. loc. cit. citatis Caroc. ubi ante. n. 6. Zoëls. ad ff. b. t. n. 13. Hahn. l. c. th. 72. Potest quoque conductor invitus cogi, dum superest adhuc tempus locationis ad domum jam bene refectionam rursus incolendam; cum jam non remaneat ratio, cur in contractu perseverare non valeat; modo tamen res adhuc ex parte conductoris sit integra, & is conductionem alterius domus non sit adstrictus; irrationaliter enim tunc foret urgere conductorem ad duplicitis domus conductionem & duplicatam pensionem solvendam. Sed sibi imputare debet locator, quod habens in animo ruinam brevi tempore reficiendi conductori non obtulerit aliam domum æquè congruam interea incolendam; ita C. de Luca, de locat. & conduct. d. 14. num. 2. citatis Caroc. tr. de locat. p. 4. tit. de mora. num. 23. & aliis. Ubi tamen conductor prævidere potuit istiusmodi impedimenti durationem non futuram diuturnam, sed talem refectionem brevi absolvendam, debuisse illum temporaliter tantum, & absque omni temporis vinculo sibi providere interim de alia domo, monet C. de Luca, loc. cit. num. 4.

Quest. 353. Qualiter conductor expelli possit, quia in re locata male versatus?

Resp. Juxta dicta expelli illum exinde posse, ut constat ex l. 3. C. b. t. & c. 3. b. t. cuius constitutionis ratio est, quod tacite, etiam nihil de hoc exprimendo, contractui locationis hæc insit, & à locatori conductori injungatur conditio, ut in re locata versetur bona fide, hoc est, eo modo, quo solent patresfamilias & homines frugi & temperantes. Arg. l. 1. §. 4. & fin. & l. 2. ff. de usfruct. Poteat autem conductor dupliciter in re locata male versari, seu eâ male uti. Primo physicè, reddendo eam suâ culpâ & negligentiâ deterioriorem notabiliter, ita ut non quelibet deterioratio sufficiat. Pirk. b. t. num. 15. Muller. cit. thes. 12. lit. b. (quænam autem deterioratio sit enormis & notabilis, relinquendum Judicis arbitrio. Menoch. de arb. Jud. l. 2. centur. 1. cas. 78.) & quidem deterioriorem in se ipsa seu in substantia, & non solum in fructibus, ita ut damnum ad dominum fundi, non ad colo- num tantum ob fructus destructos pertineat. Pirk.

Muller. LL. cit. cum communi. Item dolo vel culpa suâ latâ & levi, non vero levissimâ, de quo infra. Talis autem deterioratio censetur, si arbores magnas frugiferas in prædio excindat, si scalas seu gradus domus comburat, tigna eximat, & ad alios usus applicet, si fenestras eximat & non reficiat. Hahn. loc. cit. thes. 76. Muller. loc. cit. Secundo moraliter, si v. gr. inducat in domum meretrices, lenones, fures, aliosque illicita ibidem cum viciniæ perturbatione & scandalo, aut domis diffamatione exercentes. Abb. in c. propter. b. t. n. 16. Molin. d. 499. n. 14. Pirk. Muller. LL. cit. Idem est, si conductor ipse prostitutione uxoris lenocinio exerceat, ipsoque more meretricio vivat. Arg. l. 2. §. 3. ad Leg. Jul. de adult. Muller. l. c. citans Menoch. loc. cit. Avendas. de exeg. mand. p. 1. c. 6. num. 4. Caballin. resol. crim. Tom. 1. cas. 184. num. 3. & 4. ubi etiam, quod uxor turpiter vivens propter illud vitæ genus propria domo expelli possit. An autem peccet mortaliter, qui ædes suas locat meretrici, non quidem eo fine, ut ibi exerceat meretricia, sed purè habitationis gratiâ, videri inquam de hoc possunt. Molin. de f. & f. tr. 2. d. 500. Azor. inst. mor. p. 2. l. 12. c. 18. quest. 3. Sanch. de præcept. decal. l. 1. c. 7. num. 20. quos pro negativa citat Muller. loc. cit. ubi etiam asserit, quod qui plures res simul conduxit. V. g. hortum cum domo, maleque vivat in horto, etiæ commode in domo, ex omnibus rebus conductus expelli possit. De cætero in eo, num locator expellens conductorum, quia male in re locata vivit, remittere ei teneatur pensionem pro rata temporis, quod adhuc superest ex contractu locationis, non convenient AA. negant Gl. in L. adem. C. b. t. v. versatur. item Gl. in c. propter. b. t. v. poveræ. Schneidew. & alii apud Muller. l. c. lit. 1. Dum dicunt conductorum non minus in hoc casu, quam in omni casu, in quo culpâ conductoris usus rei locatae impeditur, teneri conductorem solvere pensionem integrum non secus, ac si pergeret & permittetur re illa uti. Contrarium tanquam verius affirmat Muller. cum Franzki, nimurum quod conductor tantum pro rata temporis præteriti & præsentis teneatur solvere pensionem; eò quod bona fides non patiatur, domino præstari pensionem pro habitatione ab eo, quem qualicunque ex causa non patitur. Distinguere videntur alii melius cum Abb. in c. propter. b. t. num. 16. Pirk. loc. cit. Reiffenst. b. t. num. 55. & aliis. Ita ut locator teneatur remittere dictam pensionem, si conductor in re male versatus, solùm inferendo damnum locatori; eò quod in illo casu possit locator tunc convenire conductorem vel actione locati, vel ex Lege Aquilia ad damnum illud resarcendum. Quod ipsum tamen sic limitandum; si pro residuo tempore inquinatum habere posset; tunc enim nullam haberet causam accipiendo totam pensionem; cum tunc nullum patetur damnum, secus, si statim inquinatum alium habere nequit; tunc enim præter alia damna illata & illud, quod locator patetur ex carentia novi inquilini, resarcire deberet conductor solvendo ratam mercedem, juxta quod absolute statuitur de re ecclesiastica locata male usurpata. Antiqu. quirem. C. de SS. Eccles. ubi: ut solvat totius temporis pensionem, & id, in quo læsit, resarciat, non petiturus, si quid impedit nomine meliorationis. Si vero conductor in re locata male, hoc est, inhonestè versatus fuerit sine alio damno locatori illato, his nihil de mercede remittere tenetur, sub eadem tamen limitatione, ut Reiffenst. loc.